

Jakobe, som var den eneste, der behøvede at vide om denne Rejse. Han maatte nøjes med at skrive til hende.

Men da han hjemme paa Hotellet havde faaet dyppet Pennen, følte han, hvor vanskeligt det vilde være saaledes i Hast at forklare sig ordenlig i et Brev. Han skaffede sig derfor en Telegramblanket og sendte en ganske kort Meddelelse, der oplyste det nødvendige.

Saa gav han sig ifærd med at pakke en Haandkuffert. Men pludselig standsede han med et Par Støvler i Haanden, — han var kommen til at tænke paa Oberst Bjerregrav.

Efter al Sandsynlighed havde Obersten allerede denne Dag ventet hans Genbesøg. At opsætte dette blot et Par Dage vilde være en Uhøflighed, der let igen kunde ødelægge et Forhold, som netop nu vilde kunne blive ham til uvurderlig Hjælp. Hvad var her at gøre? ... Naa, han maatte foreløbig nøjes med at skrive til ham. „Paa Grund af en uopsættelig Rejse —,“ skrev han.

Kort efter sad han i en Droske paa Vej til Dampskibet.

Imidlertid var den Tanke faldet ham ind, at han, naar han nu kom til Jylland, med det samme kunde aflægge Hofjægermesterinden og Baronessen det lovede Besøg paa Kærsholm. Det kunde af en bestemt Grund være hensigtsmæssigt paany at knytte Forbindelsen med de to Damer. Siden sin Hjemkomst havde han følt sig stadig mere trykket af Afhængighedsforholdet til sine Svigerforældre, der var og altid vilde blive ham fremmede. Philip Salomon havde ganske vist aldrig hentydet til deres Pengemellemværende; men det var ham ikke destomindre en Pine at skylde den Mand Taknemmelighed. Imidlertid var han nødt til igen at rejse et Laan for overhovedet at kunne komme til Amerika, og det var nu hans Hensigt at søge dette hos Baronessen, som jo i sin Tid ganske af sig selv havde tilbuddt ham, ja, næsten havde villet paanøde ham sin Støtte.

*

*

*